

Sygn. akt II Ca 1123/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Cezary Klepacz**

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 listopada 2016 r. w Kielcach

sprawy z powództwa J. S. (1)

przeciwko A. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt VIII C 1431/15

zmienia zaskarżony wyrok w całości i zasądza od A. S. na rzecz J. S. (1) kwotę 338 (trzysta trzydzieści osiem) euro z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a od dnia 1 stycznia 2016 r. – z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty; oddała powództwo i apelację w pozostałej części; znosi wzajemnie między stronami koszty procesu za obie instancje.

Sygn. akt II Ca 1123/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt VIII C 1431/15, Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo J. S. (1) przeciwko A. S. o zapłatę kwoty 700 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty, uznając, że powód nie wykazał, aby pozwana w dniu 5 lipca 2014 r. nienależycie wykonała swoje zobowiązanie wynikające z zawartej przez strony umowy zlecenia nr (...) z dnia 9 maja 2014 r. A. S. dokonała tego dnia metkowania etykietami (...) łącznie 130 kg towaru, a z treści wystawionej przez Przedsiębiorstwo(...) z siedzibą w (...) w N. faktury nr(...) z dnia 21 listopada 2014 r. wynika, że podmiot ten obciążył J. S. (1) obowiązkiem zapłaty kwoty 700 euro tytułem odszkodowania za towar źle oznakowany w ilości 269,23 kg. W fakturze tej nie ma żadnego odniesienia do partii towaru oznaczonego jako asortyment żeberek o numerach (...), kolejno od (...) do (...), pakowanych w dniu 5 lipca 2014 r. Nie wiadomo też, biorąc pod uwagę zeznania świadka Ł. W. (1), czy tego dnia pozwana osobiście pakowała towar oznaczony etykietą (...) nr (...).

Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzono od J. S. (1) na rzecz A. S. kwotę 617 zł tytułem kosztów procesu.

W apelacji od tego orzeczenia powód zarzucił naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom pozwanej, sprzecznym z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami świadka Ł. W. (1), który to dowód w tej części Sąd pominął, co doprowadziło do wadliwego ustalenia, że A. S. wykonywała czynności tylko w towarzystwie innej osoby i pod jej pieczęcią, a protokół świadczący o wykonywanej pracy podpisywała samodzielnie jedynie w celu przyuczenia się do pracy, a co za tym idzie, nie miała obowiązku należytego wykonywania czynności na stanowisku pakowania i deklowania;

- art. 231 k.p.c. poprzez niewyprowadzenie domniemania faktycznego, że firma (...) odczytała numery z etykiet naklejanych na dekle, które przyporządkowała numerom z etykiet przyklejanych na protokole pozwanej, czego konsekwencją jest wadliwe ustalenie, że partia reklamowanego towaru nie była spakowana przez A. S.;

- art. 471 w zw. z art. 361 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, że pozwana należycie wykonała swoje zobowiązanie z umowy zlecenia, nie doszło do powstania szkody w kwocie 700 euro i brak jest związku przyczynowego pomiędzy nienależytym wykonaniem zobowiązania przez pozwaną, a szkodą powoda.

Wskazując na to, skarżący wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie na jego rzecz kwoty 700 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest częściowo zasadna.

Brak jest podstaw do przyjęcia, że A. S., w ramach zawartej z J. S. (1) umowy zlecenia, nie działała samodzielnie, a protokoły, które podpisywała wypełniała jedynie na polecenie kierowniczkki, gdyż z zeznań świadka Ł. W. (2) wynika (k.91), że osoba pracująca na stanowisku deklowania kartonów, mimo że czasem korzystała z pomocy innych osób, ponosiła odpowiedzialność za prawidłowe oznaczenie towaru, albowiem to ona podpisywała protokół, co oznaczało, że skontrolowała karton, który pakowała. Nie są przekonujące zeznania A. S., że to kierowniczkka kazała jej podpisywać dokumenty po to, by przyzwyczaiła się do ich wypełniania, ona sama nigdy zaś nie pytała, co jest tam napisane. Zgodzić należy się ze skarżącym, że nie można uznać, aby racjonalnie myślący dorosły człowiek podpisywał dokument, którego treści nie rozumie, wiedząc, że potwierdza w ten sposób zawarte w nim oświadczenie.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że A. S., w ramach umowy zlecenia zawartej z J. S. (2), w dniu 5 lipca 2014 roku, w godzinach od 20.30 do 20.35, deklowała towar i nakleiła łącznie na 13 sztuk kartonów spakowanego towaru, po 10 kg każdy, etykiety z numerem „7”, oznaczającym asortyment żeberek od strony schabu, o numerach od (...) do (...). Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w T.w N.w dniu 12 listopada 2014 r. zgłosiło powodowi reklamację wykonanej usługi, wskazując, że do kartonów oznakowanych jako żeberka od strony schabu (nr 7) spakowano razem kawałki żeberek od strony piersi oraz żeberka bez skóry, w związku z czym J. S. (1) został obciążony obowiązkiem zapłaty kwoty 700 euro, tytułem odszkodowania za źle oznakowany towar w ilości 269,23 kg. Świadek Ł. W. (2) podał (k.91), że jeżeli dyrekcja miała dowody, która zmiana pakowała towar, to firma była obciążana kosztami. Była to zaś typowa informacja, że firma nieprawidłowo spakowała towar, tu: w zakresie objętym protokołem podpisanym przez A. S.. Identyfikacja tej osoby nastąpiła przez odczytanie numerów etykiet z dekli nieprawidłowo spakowanych kartonów, a następnie ich przyporządkowanie numeracji wynikającej z protokołu podpisanego przez pozwaną. Firma (...) przesłała zdjęcie towarów, które zostały pomyłone. Jak wnika z zeznań świadka Ł. W. (1) (k.91v.) i pozwanej, pierwszą naklejkę umieszczało się w protokole, a kolejne na deklach. Po zakończeniu pakowania ostatnia naklejka znowu umieszczana była w protokole.

Powód został obciążony obowiązkiem zapłaty odszkodowania za źle spakowany towar w ilości 269,23 kg. A. S. w dniu 5 lipca 2014 roku deklowała towar i nakleiła łącznie na 13 sztuk kartonów spakowanego towaru, po 10 kg każdy, etykiety z numerem „7”, oznaczającym asortyment żeberek od strony schabu, o numerach od (...) do (...). W tym zakresie, biorąc pod uwagę stwierdzone przez firmę (...) na podstawie protokołu podpisanego przez pozwaną nieprawidłowe spakowanie towaru, odpowiedzialność za wadliwe wykonanie czynności w ramach umowy zlecenia zawartej z J. S. (1) ponosi A. S.. Skoro z faktury obciążającej powoda wynika, że cena jednostkowa za kilogram źle spakowanego towaru wynosi 2,60 euro, to pozwana odpowiada za szkodę poniesioną przez powoda do kwoty 338 euro (13 sztuk kartonów po 10 kg towaru w każdym x 2,60 euro). Żądanie pozwu jest zatem uzasadnione w takiej części, spełnione zostały

bowiem wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 471 k.c. – J. S. (1) poniósł szkodę wskutek nienależytego wykonania przez A. S. zobowiązania wynikającego z łączącej strony umowy zlecenia.

Odsetki ustawowe od tak ustalonej kwoty należne są od daty doręczenia odpisu pozwu A. S. (k.27), gdyż wcześniejsze wezwanie do zapłaty nie zostało doręczone pozwanej (k.17-18), która wyjaśniła, że przebywała wówczas w (...) i nie mogła odebrać korespondencji kierowanej do niej na adres wskazany w wezwaniu (k.29).

Mając to na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok w całości i zasądzono od A. S. na rzecz J. S. (1) kwotę 338 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a od dnia 1 stycznia 2016 r. – z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

W pozostałym zakresie oddalono apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu za obie instancje orzeczono zgodnie z art. 100 zdanie pierwsze k.p.c.